

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1935 — Περίοδος Γ'
Αριθ. φύλλου 3031133

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμενίτσα Δευτέρα 25 Ιανουαρίου 1954

Τιμή φύλλου Δραχ. 1000

ΑΓΩΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΣ

Είς την συνάδελφον «Συ ναγεργμύς» Αλεξανδρουπόλεως, δημοσιεύονται τα κάτωθι τηλεγράμματα των Βουλευτών της περιφέρειας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

«Εζητήσαμεν αύξηθαι τας εξαχθείσας κοινότητας. Υπουργός Παπαληγοπούλου διατάξεν άμοδιάν Υπηρεσίαν εισηγηθή».

Βουλευται Έβρου Παναγιώτης, Ποντίδης, Γιουμουρτατζής Ρηγόπουλος. «Επισκευθέντες Υπουργόν Έργασίας έδωσαμεν ζήτημα επέκτασεως ταμείου άνεργείας εργατών και εις τας πόλεις Σουφλίου, Λιδυμοτείχου, Ορεστιάδος. Υπουργός υπεσχέθη δοθή εύνοική λύσις».

Βουλευται Έβρου Ρηγόπουλος, Ποντίδης, Γιουμουρτατζής, Παπαθανάσης Γναρκάνας.

Δημοσιεύομεν τα άνωτέρω τηλεγραφήματα διά τ' άποδείξωμεν ότι εις άλλας περιφέρειας δεν άκολουθείται ή γραμμή μονώσεως των Βουλευτών μας, αλλά ή έκπροσώπις της έκλογικής των περιφέρειας εις τα Υπουργεία, είναι ένιατα διότι αυτή και μόνον είναι ικανή να επίβλη την επίλυσιν των προβλημάτων.

Ήσυχόθημεν άλλοτε επ' αυτόν και διευτώσαμεν από των στηλών μας την διαπύρον εύχην και επιθυμίαν των Θεσπρωτών οπαδών του Συναγερμού διότι ή έκπροσώπις της Θεσπρωτίας εις τα Υπουργεία γίνεται από τους τρεις

Βουλευτάς μας και τα τηλεγραφήματα είναι κοινά.

Απαντών δ κ. Παπαθανάτου εις τ' άρθρον μας, ήθέλησεν να διασκεδάσιν τούς κινδύνους, με τόν ισχυρισμόν ότι ή άκολουθούσα μένη γραμμή μονώσεως έκ μέρους των όφείλεται εις άμύλλαν. Δημοσιεύοντες τα άνωτέρω τηλεγράμματα των Βουλευτών περιφέρειας Αλεξανδρουπόλεως, διερωτάται πώς τις διατί δεν παρατηρείται μεταξύ των Βουλευτών Δράμας ή μετά

ξύ των δικών μας παρατηρούμενη, κατά τόν ισχυρισμόν του Βουλευτού μας κ. Παπαθανάτου, άμύλλα; Ή έφημερίς αυτή, ήτις έδοκίμασεν την έντονωτέραν συγκίνησιν, κατά την άναγγελίαν της εμφάνισεως των τριών άγαπητών μας φίλων εις κοινόν ψηφοδέλτιον, δεν θά έβλεπεν τας στηριχθείσας έλπίδας διά την άνόρθωσιν της Θεσπρωτίας, καταρρέουσας, εάν της παρήχετο ή εύκαιρία να δημοσιεύσιν ένα ύπογραφόμενον παρά των τριών Βουλευτών μας τηλεγράφημα διά το οποίο άνηγγγέλλετο ή κατάπιν έπισκέψεως του Υπουργού έπίλυσις ένός των άπασχολούντων τόν Νομόν μας ζητημάτων.

Ακόμη δεν άπολέσαμεν τας έλπίδας και δι' αυτό άγωνιζόμεθα, και ό άγων μας είναι ειλικρινής και τίμιος και δεν άποβλέπει εις ούδέν άλλο, παρά εις τόν άφοπλισμόν της αντιπολιτεύσεως και την άνόρθωσιν της Θεσπρωτίας.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙΑΒΙΒΡΩΣΚΕΤΑΙ

Η Μέση Έκπαιδευσις εις τόν Νομόν μας χωλαίνει. Καί χωλαίνει όχι διότι τό διδακτικόν προσωπικόν, όπερ ήδη ύπηρετεί δεν είναι ικανόν και άξιόν, αλλά διότι δεν είναι άρκούν, διότι είναι έλειπές. Τόν κώδωνα του κινδύνου έγκυρως έκρούσαμεν και έζητήσαμεν από τόν Υπ. της Παιδείας, όστις έπεσκέυσεν τόν άκριτικόν αυτόν Νομόν και έπληροφόρηθή την κατάστασιν, όπως οι άνήκοντες όργανικώς εις τήν Γυμνάσια Έγουμενίτσας και Παραμυθίας Καθηγηταί διαταχθέντες και προσέβησαν. Έπαράχθη δέ το το διότι δεν εύρίσκομεν ούτε όρθόν, ούτε δίκαιον, άλλ' ούτε και ήθικόν ό Συναγερμός περιβληθείς με την έμπιστοσύνην του Έλληνικού Λαού, θά έδέχετο να διαιωνίζη την μέθυσιν των άποσπάσεων την όποίαν είχαν έφεύρει και έφηρμοζεν ό παλακομματοσύμ με έπικεφαλής της Παιδείας τόν κ' Παπανούτσον, διά την διάβρωσιν της Παιδείας μας.

Δυστυχώς ό κ. Υπουργός την ύπόδειξιν μας, δεν υιοθέτησεν και άφήκεν τήν Γυμνάσιόν μας, εις τόν νεοπαλαιόν αυτόν σημείον της Έλλάδος να ύστερούν, παρά έλαξέτας φροντίδας και άδονους προσπάθειας τας καταβαλλόμενας ύπο των καθηγητών και μαθητών.

Τήν ύφισταμένην κατάσ-

τασιν και την άνάγκην συμπληρώσεως του Διδακτικού προσωπικού των Γυμνασίων μας διεκτραγωδεί εις άναφοράν του προς τόν Υπουργόν Παιδείας και ό κ. Νομάρχης. Αμφιβάλλομεν όμως, εάν θά εύρει άπήχησιν.

Καί τοϋτο, διότι πιστεύομεν, ως έκ του έγγυς τα πράγματα, έρευνόντες παρά τας δηλώσεις του κ. Υπουργού «περί ένκαταρτίσεως της Παιδείας από τούς Κομμουνιστάς», ότι ή Παιδεία όχι μόνον δεν άπηλλάγη από τας άριστεράς στοιχεΐα, αλλά και ότι διαβιβρώσκειται έπικινδύνως από αυτά.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Γενομένης ένάρξεως της λειτουργίας τυροκομείων της περιφέρειας ό κ. Νομάρχης μετά του Δ' του Χωρ' της Ταγ' του Κυρ. Κουτούπη και του Νομιάτρου Ήλίας Φέστα ένήργησαν επιθεωρήσιν των έν τή περιφέρειά Έγουμενίτσας και των έν τή περιφέρειά Φιλιατών και κατά μήκος της όδοϋ Φιλιατών Σαγιάδος άρξαμένων τοιούτων ύποδείξεως εις τούς τυροκόμους τήσληφως ώρισμένων μέτρων ύγιεινής και καθαριότητος,

Ο ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΜΑΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΑΛΑΤΑ

Σέ μία χώρα όνειρεμένη πού «παράδεισος» καλεΐται ζούμε μες στην εύτυχία τώρα δλοι οι πολίται.

Ένα πρόγραμμα μοντέρνο στην ζωή μας έχει άνοίξει και δεν έχουμε όπως πρώτα καλοπέραση και... πλήρη. Μας μιλάνε την ήμέρα για καινούγιες αντίληψεις, πού εφαρμόζονται τό βράδυ εις την πράξη... με συλλήψεις.]

Νά ξυπνήσουμε για πάντα έχουμε την εύκαιρία κι όταν δείξουμε ταλέντο πάμε και στη Σιβηρία.... Τά σακκάκια, τά παπούτσια είναι άχρηστη συνθήκη τά πετάξαμε και ζούμε όπως λέν... τά παραμύθια.... "Αν μας λείπει τό ψωμάκι, τρώγεται πολύ τό κρέας... ..των κινέζων των συντρόφων.... άπ' τά όρνια της Κορέας]

κι' αν δεν βρίσκουμε να φάμε, τι ύπηρε μες φορά μάς χορταίν' ή προπαγάνδα και μάς.... τρώει ή ούρα.... Για τή λευτεριά, τό δίκιο χύνοντας τόν ιδρώτά μας... ..κοκκινίζουμε σα θέμε να είπομε... ..τ' όνομά μας, δηλαδή με λίγα λόγια μέσα... στην γραμμή, σταράτα έμβλημά μας και τροφή μας, είν' ή ρούσικη σαλάτα. Κ.

ΙΔΕΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ

Έάν παρατηρήσωμεν προσεκτικώς την σημερινήν κατάστασιν των Λαών, βλέπομεν ότι από ήμέρας εις ήμέρας ούτοι άπομακρύνονται των ήθικων και ήθικων παραδόσεων. Η θεωρία του γνωστού ήγέτου του ύλισμοϋ διακηρύξαντος ότι «τά ιδανικά δι' έμέ δεν είναι τίποτε άλλο ή ή έντός του έγκεφάλου μου μετατραπέυσα ύλη, και έπειδή τό κύριον έν τη φύσει είναι ή ύλη, πρέπει να άναζητώνται τά αίτια όλολήρου του πολιτικού μας έποχής εις τούς ύλικούς όρους της ζωής», διατυμπνίζονται παρά πολλών ως ή μόνη αλήθεια. Η ύλιστική αυτή περί το κόσμου θεωρία, ή νέα αύτή πίστις, δεν ήτο άγνωστος εις τούς αρχαίους Έλληνας. Ο Φίλοσοφος Δημόκριτος, άφού κατασπάταλησε όσα έκληρονόμησε από τούς παμπλούτους γονείς του, ήρχισε τόν κατά της Θρησκείας πόλεμον, διδάσκων ότι δεν ύπάρχει σκοπιμότης εις την φύσιν και ότι ό κόσμος έπλάσθη από μικρότερα μόρια, τά άτομα, τά όποια κινούνται διαρκώς, πλην όμως δεν κατώρθωσε να έξηγήσει πώς από τά άτομα αυτά άναπτύσσεται και ή άπλουστάτη ψυχική ένέργεια, πώς έκ τών άτόμων αυτών της ύλης διά της κινήσεως γεννώνται τά αίσθηματά.

Κάθε άνθρωπος πού σκέπτεται έπιπόλαια μπορεί να πιστεύσει ότι αι πρόοδοι των φυσικών έπιστημών, διά τας όποιας δικαίως είναι υπερέφανος ή έποχή μας, έρχονται εις ένίσχυσιν της θεωρίας του ύλισμοϋ. Κατά την νεωτέραν ύλιστικήν κοσμοθεωρίαν δόλοκληρος ό κόσμος δεν είναι τίποτε άλλο ή ένας ήχανισμός, όπου τό έν προέρχεται έκ του άλλου άναγκαστικώς και ότι ό κόσμος δεν έπλάσθη διά της έπεμβάσεως ένός ύπερτάτου Όντος, αλλά έκ της τυχαίας συναντήσεως των άτόμων ως τυχαίον άποτέλεσμα μηχανικών δυνάμεων, αι όποιαί προϋπήρχον αιώνως.

Κατά της ύλιστικής ταύτης κοσμοθεωρίας έξανίσ-

ταται τό αίσθημα του ανθρώπου. Όσον ζωρότερον προπαγανδίζονται αι ύλιστικαί αύται θεωρίαί, τόσο έντονότερον διαμαρτύρεται ή φωνή της Ιδεαλιστικής του ανθρώπου φύσεως, ή όποια είναι και αυτή έν πραγματικόν γεγονός, ένας σπουδαίος παράγων της ζωής, την όποιαν άγνοεί παντελώς ή ύλιστική κοσμοθεωρία, προσπαθούσα να την ύποδουλώσει και ή όποια όμως πάττοτε νικήφόρος θά διεκδική τά δικαιώματά της. Διότι ό Ιδεαλισμός, ό κόσμος των αίσθημάτων, ή πίστις της καρδιάς εύρίσκειται πλησιέστερον προς τόν θρόνον της άπολύτου αληθείας παρά αι φαινόμενα και αλήθειαι της ύλιστικής κοσμοθεωρίας. Η ιδέα έχει εύτυχώς ακόμη την δύναμιν να μάς άνυψώνη επ' ύψους πτερύγων της εις τά βασίλεια των ιδανικών.

Με τό Ιδεαλισμόν ξεκουράζεται τό πνεύμα μας από τούς κόπους της καθημερινής ζωής και δι' αυτό άνυψώνομεθα εις σκέψεις άνωτέρας περί άλλων τελείων κόσμων. Ο άνθρωπος νοός έχει άνάγκην άπόλυτον να συμπληρώσει την πραγματικότητα με ένα Ιδεαλιστικό κόσμον. Με τόν Ιδεαλισμόν πού έδιδάχθημεν από μητρικήν άκομή άγκάλην είναι συνδεδεμένη αυτή αύτη ή ύπαρξις με χιλιάδας ριζών, με τάς άναμνήσεις μας, με την φαντασίαν μας. Είναι ούτος τό Ιερόν παλλάδιον της ανθρώπινης διανοήσεως, τό όποιον πρέπει να διαφυλάττομεν ως τό Ιερώτερον των Ιερών πραγμάτων.

Ε. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Ο ΒΟΥΛ. κ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ

Κατόπιν δεκαήμερου παραινήθης έν Θεσπρωτία, άνεχώρησεν δι' Αθήνας ό Βουλευτής Φωτ. Πιτούλης.

Κατά τό διάστημά τοϋτο ό κ. Πιτούλης έπικοινωνήσεν με τούς φίλους του και συνηγάσθη μετά του κ. Νομάρχου και διαφόρων ύπηρεσιών διά την επίλυσιν κα, προώθησιν διαφόρων ζητημάτων του Νομού μας.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΚΡΙΣΙΝ

Η άγροφυλακή διέρχεται μίαν κρίσιν, όφειλομένη εις την προκληθείσαν άγανάκτησιν των άγροτών, λόγω της στρεμματικής εις βάρος των φορολογίας.

Τό θέμα τοϋτο της στρεμματικής φορολογίας διά τήν μισθοδοσίαν των όργάνων της άγροφυλακής, οι έντεταλμένοι δεν έχειρίσθησαν καλώς. Αρχικώς ή φορολογία κατά στρέμμα εις καθορισθή εις έπίπεδον χαμηλόν και ό άγρότης χωρίς διαμαρτυρίαν και δυσανασχέτισιν έπλήρωνε. Δυστυχώς έφηρμοσαν την παρομίαν «τρώλοντας έρχεται ή θρεξις» και έτσι κατ' έτος ήρχισαν την βαθμιαίαν αύξησιν της στρεμματικής φορολογίας, εις τοιοϋτον σημείον, ώστε οι άγρόται να άγανακτήσουν και να ζητήσουν την άμεινον καταβολήν της άποζημιώσεως εις είδος, διότι δεν ήτο δυνατόν να πληρώσουν τά τεράστια ποσά τά όποια έβεραιώ-

νοντο εις βάρος των. Παρ' ότι όμως διεπιστώθη τοϋτο, και ή κρίσις έπεδαινώθη, εις πρόσφατον συνεδρίσιν του το Νομαρχιακών Συμβολίων ηζήτησεν τήν φορολογίαν των βοσκοτόπων κατά 250 οιο με άποτέλεσμα να προκαλέσθ η άγανάκτησιν και των κτηνοτρόφων.

Διά της άκολουθουμένης γραμμής είναι βέβαιον ότι ή κρίσις έπιδεινώνεται και συνεπώς, άλλοῦ πρέπει να άναζητηθή ή λύσις και είναι μίαν άπληρωθύν ό άγροφύλακες από τό Δημόσιον Ταμείον έπιβαρυνόμενος ό Έλληνικός Λαός με μίαν άνεπαίσθητον φορολογίαν.

Η τελευταία άπόφασις του Νομαρχιακού Συμβολίου διά της όποιας ή φορολογία των λειβαδιών ηζήθη κατά 250 οιο θά πρέπει να άναθεωρηθή και μάλιστα τό ταχύτερον διά να προληφθή ή έξυνσις της ύφισταμένης καταστάσεως.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΛΕΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ

Έπανερχόμεθα και αύθις, και έλπίζομεν ότι, έφ' όσον θέλομεν να μη αφήσωμεν ούτε την έλάχιστην ύπόνοιαν περί τιμίας και ήθικής επιλύσεως των άναγκαιουσών διαφορών, ή Διεύθυνσις Οίκων. Υπηρεσιών Ήπειρου, ή Γεν. Διοίκησης, ή ή άρμοδια ύπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών, θά πρέπει να δώσωσιν μίαν άνακοίνωσιν διά της όποιας θά δικαιολογείται ή μη συμφορής της άρμοδίας ύπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών προς την ύπ' αριθ. 177 22-7-53 άπόφασιν του γνομοδοτικού Συμβολίου του Κράτους διά της όποιας διατάσσεται ή άπόδοσις των καταληφθέντων έκτάσεων της Κοιν. Κατερίνου ως έγκαταλειμμένων εις την ως άνω Κοινότητα Κατερίνου ως ιδιοκτητίας.

Ο κ. Νομάρχης, πλησιέστερον εϋρισκόμενος και κατανών τόν άντίκτιπον δν έχουσι τοιαύται ένέργειαί των άρμοδιών ύπηρεσιών του Υπουργείου δέον όπως έννημερώσιν προσωπικώς τόν κ. Υπουργόν να άποφενχθή ή κλονισμός της έμπιστοσύνης του Λαού προς τό Κράτος.

ΑΙ ΤΑΛΑΙΠΟΡΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

Καί άλλος συμπατριώτης μας άναχωρήσας προχθές από Αθηνών διά Φιλιάτες, τέλμων έν άγνοία του μέτρου άδείας ταξιδίου, ύπεχρέωθη να παραμείνη έν τη πόλει μας μέχρις οϋ διαπιστωθή ή ταυτότης του και ζητηθών πληροφορίαί έξ Αθηνών διά την χορήγησιν της άδείας προς μετάβασιν εις Φιλιάτας.

Τό ζήτημα τοϋτο μες άπασχόλησεν έκτενώς εις προηγούμενον φύλλον και πιστεύομεν ότι θά προσελκύσθ την προσοχήν και τό ένδιαφέρον των κ.κ. Βουλευτών μας διά την προώθησιν και ρύθμισιν παρά του Γ.Ε.Σ. Σήμερον έπαυερήσθη με την παράκλησιν της ταχύτερας ρυθμίσεως διότι δεν είναι όρθόν να ταλαιπωρούνται οι έπιθυμούντες να έπισκευθόν τας γεννητέρας των συμπατρίδας μας.

Μέχρις ότου δέ τό ζήτημα ρυθμισθή τό Κ.Τ.Ε.Λ. Θεσπρωτίας, ως έπιστήθη την προσοχήν του έν Αθηναις πράκτορας, έφ' όσον δεν άπεφάσισεν ακόμη να βάλλη Θεσπρωτών να φάη ένα κομμάτι ψωμί, όπως αυτοί ύποστηρίζουν για τά

αυτοκίνητά τους, επί της ανάγκης του έφοδιασμού των ταξιδιωτών με άδειαν ταξιδίου.

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ Ε.Σ.

Ο καθορισμός της Μενίνης ως έδρας του Ιατρείου του Έβρου Σταυρού είχεν ως άποτέλεσμα την άποχώρησιν του διορισθέντος Ιατρού και κατά συνέπειαν την μη λειτουργίαν και πάλιν του Ιατρείου.

Η άνάγκη παροχής Ιατροφάρμακου περιθάψεως εις τόν πληθυσμόν της ύπαιθρου, μας άναγκάζει, παρ' ότι όρθως καθορίσθη ή Μενίνα ως έδρα, διότι αυτή άποτελεί τό φυσικόν Κέντρον της ύπαιθρου Χώρας του Νομού, να ύποδείξωμεν, έφ' όσον δεν συγκρατίζονται οι προσλαμβανόμενοι Ιατροί να μεταφερθή ή έδρα εις μίαν των πόλεων του Νομού, διά να άρχίσω ή λειτουργία του και ή παροχή εις τούς δεινοπαθόντας κατοίκους της ύπαιθρου της παροχής της Ιατρικής περιθάψεως.

Οι άρμόδιοι κ.κ. Νομάρχης και Νομιάτρος ως ρυθμισώσιν τό ζήτημα τοϋτο.

